

Dosarul nr. 2rac-80/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. S. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Boris Coșciuc, Boris Novițchi, Vasile Ganganu, Evelina Barbaroșie și Dumitru Postoronca

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Articole Beton Armat” împotriva Băncii Comerciale „Banca de Economii” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare, intervenienți principali Aliona Ciocanu, Larisa Corniencova, Leonid Bideac, Pavel Zadoinov, Grigorii Vasilița, Alexandra Carelova, Valerii Hreapin, Vasilisa Melenciuc, Victor Rusu, Vladimir Ciumac, Victor Grabovschi, Igor Levcenco, Alexandr Tarlapan, Pavel Guida, Pavel Rotari, Eugenia Gherghelegiu, Boris Novițchi, Ivan Petrov, Boris Coșciug, Valentina Rîșcovaia, Chiril Tretiacov, Fiodor Gherțan, Vasile Stîncă, Grigorii Beliuc, Elena Zazulinschi cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care au fost respinse apelurile declarate de Vasile Gangu și Dumitru Postoronca și cererile de alăturare la apel depuse de Victor Rusu, Boris Coșciuc, Leonid Bideac, Ivan Petrov, Pavel Giuda, Eugenia Gherghelegiu, Victor Grabovschi, Vladimir Ciumac, Boris Novițchi, Elena Zazulinscaia, Aliona Ciocanu, Vasilii Stîncă, Victor Gurdîș, Fiodor Gherțan și Valentina Rîșcovaia și menținută hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 22 iunie 2016, SA „Articole Beton Armat”, în proces de lichidare a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Banca de Economii” SA, în

proces de lichidare, intervenient accesoriu ÎM „Miso Textile” SRL cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a invocat că este proprietarul următoarelor bunuri imobile: construcție industrială de producere cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața totală de 10 621,80 m² și teren de pământ aferent cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 2,365 ha, amplasate în mun. Bălți str. Ștefan cel Mare 182.

A precizat că bunurile indicate, construcția comercială cu lotul de teren aferent au fost ipotecate la BC „Banca de Economii” SA, potrivit contractului de gaj/ipotecă nr. 14b din 11 august 2006.

Prin hotărârea din 6 aprilie 2009 a Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău, bunurile imobile menționate au fost transmise în mod silit în posesiunea BC „Banca de Economii” SA în scopul vânzării ulterioare.

Astfel, prin actul din 19 martie 2010, bunurile imobile ipotecate au fost transmise pârâtului, iar la 9 mai 2016, banca a anunțat printr-o scrisoare despre comercializarea bunurilor imobile către ÎM „Miso Textile” SRL, la scrisoare fiind atașată și copia contractului de vânzare-cumpărare nr. 8670 din 4 mai 2016, încheiat între BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare și ÎM „Miso Textile” SRL, autentificat de notarul Oleg Gladiș, privind înstrăinarea bunurilor imobile.

Totodată, a evidențiat că la 25 februarie 2015, a fost semnată tranzacția de împăcare între BC „Banca de Economii” SA, SRL „Zighitorul Nord”, SA „Articole din Beton Armat” și SA „Real-Invest”, potrivit căruia la pct. II.3 părțile au coordonat prețul preventiv al vânzării și anume, la vânzarea gajului unei persoane terțe 800 - 1 200 de euro pentru un ar din lotul de teren și 40-100 de euro pentru un metru pătrat din construcția de producție.

A remarcat că prețul bunurilor imobile urma să constituie în total, cel puțin, suma de 614 072 de euro, circa 13 509 584 de lei, pe când prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 8670 din 4 mai 2016, bunurile imobile au fost vândute la preț de 4 806 900 de lei.

A menționat că în perioada anilor 2010-2013, SA „Articole din Beton Armat” pentru a acoperi datoriile existente, a înstrăinat o serie de bunuri imobile la un preț cu mult mai mare decât cel indicat în contract.

Așadar, potrivit contractelor de vânzare-cumpărare, prețul unui metru pătrat de imobil a constituit 730 lei/m², 801 lei/m², 1 979 lei/m², 1 095 lei/m², iar prețul unui ar de pământ a constituit 23 961 lei/ar, 24 235 lei/ar, 25 607 lei/ar, 15 744 lei/ar, 19 100 lei/ar, fiind evident că în perioada anilor 2010-2013 au fost înstrăinate bunuri imobile la un preț cu mult mai mare.

A relatat că în perioada anilor 2010-2015, în repetate rânduri s-a adresat către BC „Banca de Economii” SA cu propuneri de a înstrăina bunurile imobile menționate, unor clienți/cumpărători potențiali la un preț mai mare decât cel indicat în contractul de vânzare-cumpărare nr. 8670 din 4 mai 2016, la preț care

nu era să o afecteze și nu era să îi încalce drepturile, însă BC „Banca de Economii” SA a tot tergiversat și a neglijat propunerile SA „Articole din Beton Armat”.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 40 alin. (1), 85, 166-167, 174, 175 CPC, art. 34 alin. (2) din Legea cu privire la ipotecă, art. 75 alin. (2) din Legea cu privire la gaj, art. 220 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii și stabilirea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 8670 din 4 mai 2016 încheiat între BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare și ÎM „Miso Textile” SRL.

Prin încheierea din 16 februarie 2017 a Judecătoria Bălți sediul central, a fost strămutată cauza civilă la Judecătoria Chișinău sediul central.

Prin decizia din 23 iunie 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea de recurs depusă de SA „Articole din Beton Armat”, în proces de lichidare, casată încheierea 16 februarie 2017 a Judecătoria Bălți sediul central, restituind cauza în instanța de fond, în același complet de judecată, pentru soluționarea fondului cauzei.

La 18 septembrie 2017, 19 septembrie 2017, 22 septembrie 2017, 29 septembrie 2017, 2 octombrie 2017, 31 octombrie 2017, 2 noiembrie 2017, Dumitru Postoronca, Vasilisa Melenciuc, Victor Grabovschi, Pavel Rotari, Pavel Guida, Pavel Zadoinov, Vladimir Ciumac, Victor Rusu, Alexandru Tarlapan, Vasile Dolbenco, Evelina Barbaroșie, Elena Zazulinschi, Boris Novîțchi, Grigori Vasilița, Tamara Romanciuc-Țurcanu, Leonid Bideac, Vasile Gangu, Alexandra Carelova, Larisa Corniencova, Boris Coșciuc, Ivan Petrov, Aliona Ciocanu, Victor Gurdiș, Egor Levcenco, Grigorii Beliuc, Ivan Lambant, Fiodor Gherțan, Petru Maslov, Valentina Rișcovaia, Valeri Hreapin, Evghenia Gherghelejiu, Marian Maslov, Vasili Stînca și Svetlana Dodița au depus cereri de chemare în judecată privind atragerea lor în calitate de părți în proces, ca intervenienți principali, solicitând admiterea cererilor de chemare în judecată și declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 8670 din 4 mai 2016.

Prin încheierea din 6 noiembrie 2017 a Judecătoria Bălți sediul central, au fost respinse cererile privind atragerea ca părți în proces depuse de Dumitru Postoronca, Vasilisa Melenciuc, Victor Grabovschi, Pavel Rotari, Pavel Guida, Pavel Zadoinov, Vladimir Ciumac, Victor Rusu, Alexandru Tarlapan, Vasile Dolbenco, Evelina Barbaroșie, Elena Zazulinschi, Boris Novîțchi, Grigori Vasilița, Tamara Romanciuc-Țurcanu, Leonid Bideac, Vasile Gangu, Alexandra Carelova, Larisa Corniencova, Boris Coșciuc, Ivan Petrov, Aliona Ciocanu, Victor Gurdiș, Egor Levcenco, Grigorii Beliuc, Ivan Lambant, Fiodor Gherțan, Petru Maslov, Valentina Rișcovaia, Valeri Hreapin, Evghenia Gherghelejiu, Marian Maslov, Vasili Stînca și Svetlana Dodița.

Prin decizia din 1 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, au fost admise recursurile declarate de Aliona Ciocanu, Larisa Corniencova, Leonid Bideac, Pavel Zadoinvo, Grigorii Vasilița, Alexandra Carelova, Valerii Hreapin, Vasilisa Melenciuc, Victor Rusu, Vladimir Ciumac, Victor Grabovschi, Egor Levcenco, Alexandru Tarlapan, Pavel Guida, Pavel Rotari, Evghenia Gherghelejiu, Dumitru

Postoronca, Evelina Barbăroșie, Svetlana Dodiță, Vasile Gangu, Boris Novițchi, Boris Cosciuc, Ivan Petrov și Elena Zazulinschi, casată parțial încheierea din 6 noiembrie 2017 a Judecătorei Bălți sediul central în partea ce ține de intervenirea în proces a Alionei Ciocanu, Larisei Corniencova, Leonid Bideac, Pavel Zadoinvo, Grigorii Vasilița, Alexandra Carelova, Valerii Hreapin, Vasilisei Melenciuc, Victor Rusu, Vladimir Ciumac, Victor Grabovschi, Egor Levenco, Alexandru Tarlapan, Pavel Guida, Pavel Rotari, Evgheniei Gherghelejiu, Dumitru Postoronca, Evelinei Barbăroșie, Svetlanei Dodiță, Vasile Gangu, Boris Novițchi, Boris Coșciuc, Ivan Petrov și Elenei Zazulinschi, cu restituirea cauzei la rejudecare la etapa primirii în procedură a cererilor.

La 3 mai 2018, Fiodor Ghertan, Victor Gurdiș, Vasili Stînca, Valentina Rîșcovaia, Grigorii Beliuc, Chiril Tretiacov, Victor Grabovschi, Evghenia Gherghelejiu, Alexandra Carelova, Pavel Zadoinov, Valerii Hreapin, Vladimir Ciumac, Pavel Rotari, Grigori Vasilița, Svetlana Dodița, Victor Rusu, Leonid Bideac, Pavel Guida, Alexandr Tarlapan, Dumitru Postoronca, Valentina Rîșcovaia și Ivan Petrov au depus cerere de chemare în judecată privind anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 8670 din 4 mai 2016.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătorei Bălți sediul central, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse apelurile declarate de Vasile Gangu și Dumitru Postoronca și cererile de alăturare la apel depuse de Victor Rusu, Boris Coșciuc, Leonid Bideac, Ivan Petrov, Pavel Giuda, Eugenia Gherghelegiu, Victor Grabovschi, Vladimir Ciumac, Boris Novițchi, Elena Zazulinscaia, Aliona Ciocanu, Vasilii Stînca, Victor Gurdîș, Fiodor Ghertan și Valentina Rîșcovaia și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au reținut că din materialele cauzei rezultă că creditorul gajist a organizat peste 10 licitații cu expunerea la licitație a bunurilor imobile conform valorii de ipotecă, licitații la care nu a participat niciun terț, respectiv nu a existat niciun interes de procurare a acestor bunuri, ca rezultat, prețul de vânzare a fost fixat în urma petrecerii licitației cu reducere.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au precizat că, prin natura sa, licitația cu reducere presupune reducerea prețului până ce, cel puțin un terț, își va manifesta voința și interesul economic față de aceste bunuri, iar în cadrul licitației cu reducere interesul de a procura bunurile imobile și-a manifestat-o doar ÎM „Miso Textile” SRL.

Au conchis instanțele de judecată ierarhic inferioare că motivul invocat al nulității actului juridic și anume, a contractului de vânzare-cumpărare nr. 8670 din 4 mai 2016, nu constituie temei de constatare a nulității tranzacției de vânzare-cumpărare.

La 10 februarie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Boris Coșciuc a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii

primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii intervenienților principali.

La 10 februarie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Boris Novițchi a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii intervenienților principali.

La 10 februarie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Vasile Ganganu a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii intervenienților principali.

La 10 februarie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Evelina Barbaroșie a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii intervenienților principali.

La 10 februarie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Dumitru Postoronca a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii intervenienților principali.

În motivarea recursurilor recurenții Boris Coșciuc, Boris Novițchi, Vasile Ganganu, Evelina Barbaroșie și Dumitru Postoronca au invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le ilegale și nefondate.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au încălcat prevederile Codului fiscal, Codului muncii care îi garantează achitarea salariului și indică sursa de achitare a salariului, Codului civil care prevede garantarea și inviolabilitatea dreptului de proprietate, Constituției Republicii Moldova sub aspectul garantării plăților salariale și ale dreptului lor de proprietate asupra salariului.

Astfel, prima instanță și instanța de apel nu au aplicat normele legale ale Codului muncii (art. 5, 7, 9, 144), Codului civil (art. 156, 68, 94/1, 491, 315, 316), Legii nr. 845 din 3 ianuarie 1992 cu privire la antreprenariat și întreprinderi (art. 17 alin (2)), Legii nr. 142 din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă (art. 34 alin (2)), Constituției Republicii Moldova (art. 43, 44, 46) și prevederile CEDO (art. 6, art. 13, art. 1 a protocolului adițional).

Au comunicat că SA „Articole din Beton Armat”, în proces de lichidare, are obligații de plată salarială față de ei, care au fost asigurați în virtutea unui întreg șir de norme legale că creanțele lor salariale sunt garantate cu patrimoniul întreprinderii.

Așadar, SA „Articole din Beton Armat”, în proces de lichidare, având un complex mare de bunuri imobiliare și de active, care serveau drept garanție la plata creanțelor creditoriale urma să lichideze patrimoniul întreprinderii în

condiții cât mai avantajoase, pentru a acoperi creanțele creditoriale, mai cu seamă cele salariale și din bunurile vândute dânsii aveau speranța legală că le va fi plătit salariul.

Prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 8670 din 4 mai 2016 au fost vândute bunurile SA „Articole din Beton Armat”, altfel-zis, au fost vândute bunurile care le asigurau plata salarială.

Astfel, au considerat recurenții că a fost încheiată o tranzacție prin care se urmărește încălcarea legislației fiscale, neplata salariului și renunțarea la plățile salariale, care în virtutea art. 9 alin. (1/1) Codul muncii este nulă.

Au obiectat că această tranzacție de vânzare-cumpărare a anulat ilegal dreptul lor salarial, iar bunul imobil a fost vândut la cel mai dezavantajos preț fără a fi făcută evaluarea acestuia, iar la întreprindere nu sunt nici bani, nici bunuri care ar putea fi realizate în scopul acoperirii și garantării plăților salariale, fapt care s-a produs din motiv că SA „Banca de Economii” la preț derizoriu a permis să înstrăineze bunurile SA „Articole din Beton Armat”.

Reieșind din prevederile art. 491 alin. (1) Cod civil și art. 34 alin. (2) din Legea cu privire la ipotecă, au menționat că BC „Banca de Economii” SA a vândut bunul gajat fără îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de legiuitor, adică bunurile din contract nu au fost vândute contra unui preț comercial rezonabil și creditorul nu a acționat în interesul major al debitorului, adică cum impune legea în interesul SA „Articole din Beton Armat”, lăsând salariații acesteia fără surse de existență, prin ce a încălcat o normă legală imperativă care îi impune indiscutabil aceste condiții.

În astfel de circumstanțe, au subliniat recurenții că le-a fost încălcat dreptul de proprietate, deoarece sumele salariale care urmau a fi achitate constituie proprietatea lor, iar garanțiile sau bunurile care constituiau garanții ale dreptului lor de proprietate și de fapt asupra cărora s-a extins dreptul lor în virtutea legii, au fost vândute ilegal fără a le fi protejată speranța legitimă.

Instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că drept temei de nulitate a contractului de vânzare-cumpărare se invocă faptul că BC „Banca de Economii” SA nu a ținut cont de interesele debitorului ipotecar, or drept temei de nulitate a contractului de vânzare-cumpărare este tranzacția ce duce la renunțarea la dreptul salarial și este lipsa elementelor esențiale ale contractului de vânzare-cumpărare și anume, lipsa unui preț real.

Au accentuat că prețul contractului de vânzare-cumpărare a fost stabilit ilegal și neîntemeiat.

La fel, au invocat că instanța de apel a examinat apelul superficial, cu o poziție preconcepută față de ei, fără a aprecia argumentele și probele prezentate de ei și favorizând intimații, a ignorat ori a negat orice argument al lor pe motive pur formale.

La luarea deciziei instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 117 alin. (2) CPC, deși trebuia să le aplice și fără a ține cont de cadrul legal, a dezapreciat

probele pertinente și concludente cazului, prin ce nu a aplicat prevederile art. 130 alin. (1) CPC.

Totodată, au remarcat că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 9 alin. (2) CPC pentru buna desfășurare a procesului și pentru luarea unei decizii legale și întemeiate, motivându-și decizia pe supoziții și ipoteze a încălcat prevederile 239 CPC, nu a cercetat probele, de aceea probe importante nu și-au găsit absolut nicio reflectare în decizia instanței de apel, nu a expus concluzia cu privire la toate argumentele invocate de către ei, iar concluziile expuse în decizia instanței de apel și în hotărârea primei instanțe contravin circumstanțelor cauzei, litigiul fiind soluționat cu aprecierea eronată a materialului probator.

Argumentele și probele legale, obiective, concludente și pertinente cazului, care le-au prezentat, au fost ignorate, nu le-a fost dată nicio apreciere, a fost denaturată realitatea și poziționarea părților, a fost îngădit dreptul la un proces echitabil și încălcat dreptul lor de acces la justiție.

Pe lângă faptul că le-a fost îngădit accesul la justiție prin neargumentarea respingerii apelului înaintat, în instanța de apel nu a fost efectuată în deplin volum înregistrarea audio a ședințelor de judecată, asta pe lângă faptul că nu se duce proces-verbal al acestor ședințe.

La 3 martie 2020, în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Boris Coșciuc, Boris Novîțchi, Vasile Ganganu, Evelina Barbaroșie și Dumitru Postoronca, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 114 vol. VI), fiind recepționată de către Eugenia Gherghelegiu, Victor Grabovschi, Pavel Rotari, Gangu Vasile, Aliona Ciocanu, SRL „Misto Textile”, Pavel Guida, SA „Articole din Beton Armat”, Nicolai Cornieț, Ivan Petrov, Victor Rusu, Valentina Rîșcovaia, Leonid Bideac, Alexandra Carelova, Larisa Corniencova, Vasilisa Melenciuc, Grigorii VasilițaVasilii Stîncă și Fiodor Gherțan, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 12-14, 16, 18-32, 34 vol. VII), corespondența expediată în adresa SA „Banca de Economii”, Sevetlanei Dodița, Egor Levcenco a fost returnată în adresa instanței de către Oficiul Poștal cu mențiunea „necunoscut” (f. d. 1, 3, 6 vol. VII), corespondența expediată în adresa lui Vitalie Țeruș a fost returnată în adresa instanței de către Oficiul Poștal cu mențiunea „adresa incompletă” (f. d. 2 vol. VII), corespondența expediată în adresa lui Chiril Tretiacov, Alexandru Tarlapan, Vladimir Ciumac, Pavel Zadoinov, Valerii Hreapin a fost returnată în adresa instanței de către Oficiul Poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 4, 5, 7, 9, 11 vol. VII), corespondența expediată în adresa Grigore Beliuc, Elena Zazulinschi a fost returnată în adresa instanței de către Oficiul Poștal cu mențiunea „a expirat termenul de păstrare” (f. d. 8, 10 vol. VII),

La 1 aprilie 2020, 2 aprilie 2020, 3 aprilie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Vladimir Ciumac, Victor Gorbatovschi, Elena Zazulinschi, Leonid Bideac, Eugenia Gherghelegiu, Pavel Guida, Victor Rusu, Chiril Tretiacov, Ivan Petrov, Alexandra Carelova, Valerii Hreapin, au depus referințe la recursul

declarat de Boris Coșciuc, Boris Novițchi, Vasile Ganganu, Evelina Barbaroșie și Dumitru Postoronca au depus referințe, prin care au solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 24 decembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 209 vol. V), fiind recepționată de Evelina Barbaroșie și Boris Coșciuc la 2 ianuarie 2020, de Dumitru Postoronca la 3 ianuarie 2020, fapt ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 241, 242, 244 vol. V), iar corespondența expediată în adresa lui Boris Novițchi și Vasile Ganganu a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 245, 247 vol. V).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri la 10 februarie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Boris Coșciuc, Boris Novițchi, Vasile Ganganu, Evelina Barbaroșie și Dumitru Postoronca, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 430 CPC, sunt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces; martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Reieșind din prevederile art. 429 alin. (5) CPC, nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege.

După cum denotă actele cauzei, Evelina Barbaroșie nu a declarat apel împotriva hotărârii din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți sediul central, astfel, se constată cu certitudine că recursul declarat de Evelina Barbaroșie împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, este înaintat de o persoană care, prin prisma art. 429 alin. (5) și 430 CPC, nu este în drept să-l declare, or Evelina Barbaroșie nu a folosit calea apelului prevăzută de lege.

Iar în conformitate cu prevederile art. 433 lit. c) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Ca urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Evelina Barbaroșie ca inadmisibil, întrucât ultima nu a folosit calea de apel, prin urmare a fost depus de o persoană care nu sunt în drept să-l declare.

Totodată, examinând temeiurile recursurilor recurenților Boris Coșciuc, Boris Novițchi, Vasile Ganganu și Dumitru Postoronca, completul Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile date sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Boris Coșciuc, Boris Novițchi, Vasile Ganganu și Dumitru Postoronca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursurile declarate de Boris Coșciuc, Boris Novițchi, Vasile Ganganu, Evelina Barbaroșie și Dumitru Postoronca urmează a fi considerate ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Boris Coșciuc, Boris Novițchi, Vasile Ganganu, Evelina Barbaroșie și Dumitru Postoronca.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu